

[Tinning]

at de bliver ydet, og derfor ville det være rimeligt, om vi én gang for alle fik lavet en fast regulering. Vi har så valgt at sige: lad os få lavet en regulering, som svarer fuldstændigt til den, som gælder for den sociale pensions grundbeløb, og det betyder altså en regulering, der følger reguleringspristallet.

Jeg forstår godt, hvis det kan være svært for nogle partier at tage stilling til et ændringsforslag, der er kommet så sent, men jeg kunne godt tænke mig nogle kommentarer til det fra de andre ordførere, for jeg synes, det ville være kedeligt, at man, bare fordi det er kommet lidt sent, måske synes, at det er lidt forhastet, og så stemmer det ned af bare irritation.

Tilsvarende ville det være kedeligt, hvis vi skulle til at forlange udvalgsarbejde bare for at fremtvinge en lidt mere argumenteret stillingtagen, så jeg vil godt bede de øvrige ordførere om at forholde sig til princippet: ville det ikke være meget rimeligt, at vi én gang for alle nu lavede en fast regulering af disse hædersgaver og så i øvrigt var færdige med at skulle have disse ting op i salen den ene gang efter den anden?

Hermed sluttede forhandlingen.

### *Afstemning*

§§ 1 og 2

vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslaget uden for betænkningen forkastedes, idet 66 stemte for, 77 imod.

§ 3

vedtoges uden afstemning.

Lovforslagets overgang til tredje behandling

vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

### **3) Anden behandling af lovforslag nr. L 136:**

*Forslag til lov om værnepligtsorlov.*

(Fremsat 25/1 85. Første behandling 6/2 85. Betænkning 21/3 85).

Der var stillet 3 ændringsforslag i betænkningen.

Uden for betænkningen var der ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets paragraffer, ændringsforslagene og spørgsmålet om lovforslagets overgang til tredje behandling sættes til forhandling under ét.

### *Forhandling*

#### **Søren B. Jørgensen (S):**

Da dette lovforslag var til første behandling, syntes jeg, at det var godt, det blev fremsat, og det synes jeg stadig det er, men der var dengang nogle hjørner, som jeg gerne ville have filet til under udvalgsarbejdet, og det er på den baggrund, socialdemokratiet er medforslagsstiller til de tre ændringsforslag, der er stillet.

Vi havde gerne set, at de 9 måneder, man skal være ansat hos en arbejdsgiver for at blive omfattet af loven, blev nedsat til 6. I stedet foreslås det nu, at lære-, praktik- og elevtiden kan indregnes i de 9 måneder.

Det er jo ikke alle unge på en arbejdsplads, der er under uddannelse; der er jo f.eks. også specialarbejdere. Forestiller man sig to unge på samme arbejdsplads, der skal aftjene deres værnepligt på samme tid, og hvoraf den ene er specialarbejder, som har været ansat i 9 måneder, og den anden har været i lære på samme virksomhed i 3 år, så vil forholdet efter ministerens forslag være det, at specialarbejderen med de 9 måneder vil være omfattet af loven, mens den unge mand, der har stået i lære i 3 år på samme virksomhed, ikke er det. Ændringsforslaget betyder, at der skabes ligestilling mellem disse to unge mennesker, og det synes jeg er godt.

Efter ministerens lovforslag vil der også 3 gange være mulighed for, at arbejdsgiveren kan opsige den ansatte, hvis han ikke husker at skrive til vedkommende arbejdsgiver, herunder 2 gange under indkaldelsen. Ministeren har fundet det rimeligt, at der i alt 4 gange skal være kontakt mellem den ansatte og hans arbejdsgiver, såfremt den værnepligtige ønsker at vende tilbage til sit arbejde.

Se, godt nok skal vi komme hinanden noget mere ved, men der må altså være en grænse. Jeg mener, at de værnepligtige har andet at gøre end at huske at sende breve eller kort til deres arbejdsgivere. De skal